



Պարույր Սևակ

Ամբողջովին գրոտված եմ

Եվ ամբողջովին գրոտված եմ ես,
Այնպես եմ պատված սոսինձ բառերով,
Ինչպես հնձվորի ոտք ու ծնկերը
Փշոտ սերմերով այն լաիրշ բույսի,
Որ հենց այդպես էլ կոշվում է՝ կպչուկ:
Ոտիցըս գլուխ գրոտված եմ ես,
Ու եթե վրաս լուսանցք է մնում,
Դա էլ՝ ձե՛զ համար,
Որ գրի առնեք
Ձեր հագա՛ր ու մի դիտողությունը:
-Մի «կեցցես»-ի հետ՝ հագար «բա եղա՞վ»:

29.XII.1959թ.

Թիֆլիս